

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte –Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui

Iusco Sergiu Mihail, născut la 28 decembrie 1967, originar din s. Sărata-Galbenă, r-nul Hîncești, domiciliat mun. Chișinău, str. Columna 160 ap. 19;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 27.10.2011 – 16.10.2012 (prima instanță)*
- 2. 11.01.2013 – 28.01.2013 (instanța de apel)*
- 3. 09.04.2013 – 15.05.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 octombrie 2012, *Iusco Sergiu Mihail* a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (un) an.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, încasându-se din contul lui Iusco Sergiu în beneficiul părții vătămate Lisnic Constantin prejudiciul material în mărime de 4 770 (patru mii șapte sute șaptezeci) lei.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate, a constatat că Iusco Sergiu, la 07 mai 2010, pe la orele 23:00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, a pătruns în magazia amplasată pe str. Columna 160, mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns bunuri ce

aparțineau lui Constantin Lisnic, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 4 770 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Iusco Sergiu, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece nu este vinovat de infracțiunea imputată lui.

3.1. Apelantul a invocat faptul că sentința de condamnare este neîntemeiată deoarece nu se bazează pe probe directe și concludente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2013, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Iusco Sergiu a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Constantin Lisnic.

4.1. Instanța de apel a menționat faptul, că prima instanță a stabilit o situație de fapt inexactă și a reținut o situație de drept incorectă, ca urmare a aprecierii greșite a probelor administrate.

4.2. De către organele de urmărire penală, Iusco Sergiu a fost învinuit precum că, la 07 mai 2010, pe la orele 23:00, având scopul însușirii ilicite a bunurilor altei persoane, a pătruns în magazia amplasată pe str. Columna 160, mun. Chișinău, ce-i aparținea familiei Constantin Lisnic, și, tainic, a sustras bunuri în valoare totală de 4 770 lei.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței de condamnare, prin care Iusco Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea furtului, prin pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Recurentul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și a motivat precum că, instanța de apel eronat și formal a apreciat probele administrate în cauza penală și circumstanțele ei, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și a emis o decizie de achitare a inculpatului cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În recursul procurorului este invocat ca temei pentru recurs - prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform căruia, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului procurorului nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor ierarhic inferioare.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre achitarea lui Iusco Sergiu de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta, să fie întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel corect a menționat faptul că vina lui **Iusco Sergiu**, în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, nu a fost dovedită prin careva probe, iar declarațiile părții vătămate Lisnic Constantin, ale martorilor Draguțan Ivan, Cojocaru Iurie, Socolov Alexandru, Filipciuc Ludmila și Gogu Liuba, au servit drept temei pentru achitarea inculpatului.

Instanța de apel, justificat a concluzionat despre neadmiterea în calitate de probe a declarațiilor martorului Socolov Alexandru, în baza art. 251 alin. (2) și 94 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, acesta, la 21 septembrie 2010 dînd declarații în limba rusă (f.d. 38), iar în cadrul ședințelor de judecată (f.d. 117) – în limba de stat, fără participarea translatorului, ultimile fiind sumare și incomplete, indicînd faptul că susține cele expuse la urmărirea penală, și anume că l-a văzut pe Iusco Sergiu în noaptea comiterii infracțiunii cum ducea niște lucruri. Însă, din conținutul lor, nu rezultă date informative clare și precise, existînd dubii cu privire la participarea inculpatului la furtul reținut în sarcina acestuia.

Totodată, declarațiile părții vătămate Lisnic Constantin, ale martorilor Drăguțan Ivan și Cojocaru Iurie au demonstrat faptul că ei nu cunoșteau nemijlocit împrejurările cazului, dar presupuneau, din spusele lui Socolov Alexandru, că furtul a fost comis de Iusco Sergiu, declarații care au fost puse la baza vinovăției inculpatului.

Instanța de recurs reține faptul că sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că, mărturiile indirecte (din auzite), se consideră ca probe, însă ele trebuie să se bazeze pe elemente de fapt, care inspiră credibilitate, pentru a fi evitate îndoielile privind veridicitatea și exactitatea datelor relatate.

Astfel, analizînd declarațiile martorului Socolov Alexandru și mărturiile indirecte ale lui Draguțan Ivan și Cojocaru Iurie, instanța de apel just a menționat despre apariția dubiilor referitor la acordarea priorității lor în raport cu declarațiile inculpatului, care a pledat nevinovat.

Este justă concluzia instanței de apel și privind faptul că plîngerea lui Lisnic Constantin a fost depusă la 04 septembrie 2010 (f.d.25), poliția fiind însă sesizată

abia după 4 luni din ziua comiterii furtului și doar în circumstanța în care, la 29 august 2010, Iusco Sergiu a fost maltratată de către Lisnic Constantin și Tichem Andrian, fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare (f.d. 104-107).

Sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că atât declarațiile martorilor Filipciuc Ludmila, Gogu Liuba, cât și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 septembrie 2010 (f.d. 23) nu conțineau informații că Iusco Sergiu a comis furtul din 07 mai 2010, or acesta din urmă a fost întocmit cu 6 zile înainte de pornirea urmăririi penale, adică la 09 septembrie 2010, ora 16:40 (f.d. 1).

Ca urmare a celor invocate, procurorul nu a prezentat careva probe incontestabile ce ar fi servit la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, la stabilirea unor împrejurări importante pentru aflarea adevărului, cum ar fi constatările tehnico-științifice, percheziția și ridicarea obiectelor, ce ar confirma că anume Iusco Sergiu a furat bunurile din casa familiei Lisnic la 07 mai 2010.

Instanța de recurs menționează că sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că în lipsa administrării și valorificării urmelor de la locul infracțiunii, în special nerecoltarea urmelor papilare, precum și absența acțiunilor de căutare și găsire a bunurilor sustrase - corpurile delictive, se apreciază că organul de urmărire penală n-a colectat probele necesare cu privire la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se trimită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Colegiul penal apreciază că, instanța de fond a stabilit o situație de fapt inexactă și a reținut o situație de drept incorectă, ca urmare a aprecierii greșite a probelor administrate. Soluția pronunțată nu este consecința unei activități eficiente de judecată, or, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe fapte veridice bine dovedite, care să nu provoace dubii asupra acestora, ceea ce se impunea în speță, or, inculpatul n-a recunoscut fapta imputată.

Instanța de apel corect a conchis că învinuirea adusă lui Iusco Sergiu nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest aspect, instanța de apel just a concluzionat, că fapta prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal nu a fost comisă de către inculpat, cu adoptarea, conform art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de Iusco Sergiu.

Reieșind din aceste motive, instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui *Iusco Sergiu Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iunie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev